

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ: за малки обявления (обезсилване на изгубени документи и др.) до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лева; за заглавие, дата и подписъ на същитъ, на редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на съдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 лв.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, на редъ — 10 лв.

Отдѣлна страница за табеларни и др. публикации — 2500 л. Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а автората половина отъ вн. листъ заедно съ публик. се изпраща на администр. Ръкописи, както и надвесени суми, не се връщатъ.

Абонаментътъ се внася винаги въ предплата съ вносенъ листъ и бива годишенъ: 600 лв. за България и 900 лв. за странство, или полугодишенъ: 300 лв. за България и 500 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие на 1 януарий и за второто шестмесечие на 1 юлий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вносния листъ въ администрацията; отдѣленъ брой отъ текущата финансова година струва 5 лв., а отъ непосредствено минала — 10 лв.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламираниятъ брой. Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Поправките се таксуватъ като малки обявления.

Година LVII

СОФИЯ, срѣда, 13 ноемврий 1935 година

Брой 255

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на народното стопанство

УКАЗЪ

№ 47

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на народното стопанство, направено Намъ съ доклада му № IV6-39-16022 отъ 31 октомврий 1935 година,

Постановихме и постановяваме:

I. Одобряваме да се направятъ следнитъ поправки въ членъ 8 отъ правилника за прилагане на закона за търговскитъ и индустриалнитъ марки:

§ 1. Въ алинея първа на чл. 8, следъ думитъ: „и всички други стоки“, да се прибавятъ думитъ: „опредѣлени съ заповѣдъ отъ Министра на народното стопанство“.

§ 2. Въ същата алинея думитъ: „Министърътъ на народното стопанство опредѣля съ заповѣдъ“, да се замѣнятъ съ думитъ: „Съ поменатата заповѣдъ Министърътъ на народното стопанство опредѣля и“.

§ 3. Въ края на същата алинея се прибавятъ думитъ: „както и сроковетъ, отъ когото влизатъ въ сила тия нареждания по отношение на отдѣлнитъ стоки“.

§ 4. Въ началото и въ края на забележката къмъ чл. 8 да се заличатъ думитъ: „ал. I“.

II. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на народното стопанство.

Издаденъ въ Евксиноградъ на 1 ноемврий 1935 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на народното стопанство: Ст. Мошановъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 4311 на 6 ноемврий 1935 г.

Пазител на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Анг. Карагьозовъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ IV6-39-16022

Ваше Величество,

Понеже се оказаха нѣкои неудобства при прилагането на последното измѣнение на чл. 8 отъ правилника за прилагане на закона за търговскитъ и индустриалнитъ марки, наложи се една поправка въ редакцията на същия членъ, която има за цель да направи изискванията по тоя членъ по-гъвкави и приспособими къмъ днешнитъ условия на стопанския животъ. Честъ имамъ, да помоля, Ваше Величество, да утвърдите въпросната поправка, чрезъ подписване на приложения указъ.

Гр. София, 31 октомврий 1935 година.

Министъръ на народното стопанство: Ст. Мошановъ
1—(6750)—1

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

Министерство на финанситъ

Утвърждавамъ,

Управл. м-вото на финанситъ

Министъръ: Ст. Мошановъ

Гр. София, 9. XI. 1935 г.

ПРАВИЛНИКЪ

за Взаимно-спомогателната и болнична каса за служителитъ по финансовото ведомство

Глава I.

Общи положения.

Чл. 1. На основание чл. чл. 20 до 28 отъ закона за личния съставъ на Министерството на финанситъ се основава при същото Взаимно-спомогателна и болнична каса за служителитъ по финансовото ведомство, която съкратено ще се нарича „Каса на финансовитъ служители“.

Чл. 2. Касата на финансовитъ служители се основава за постигане на следнитъ цели:

- 1) да отпуска осигурителни помощи на прѣжитъ наследници (деца, съпруга и родители) на починали членове;
- 2) да дава осигурителни помощи на живи членове на касата, които съ членували двадесетъ години въ същата: а) въ пълненъ размѣръ, ако нѣматъ наследници по закона за наследствата; б) въ половинъ размѣръ, ако иматъ такива наследници, като останалата половина се отпуска на последнитъ следъ смъртта на члена на касата

3) да отпуска еднократни помощи на бедни членове, които сѫ напуснали службата поради болестъ и нѣматъ право на пенсия, както и на семействата на такива членове;

4) да строят и издържатъ почивни домове;

5) да урежда безплатна медицинска помощъ на длъжностнитѣ лица по финансовото ведомство и на членоветѣ на семействата имъ.

Чл. 3. Предвиденитѣ въ горния членъ осигурителни помощи ще се плащатъ и презъ време на война или епидемия.

Евентуалнитѣ извънредни разходи се покриватъ отъ резервния фондъ, а ако той се окаже недостатъченъ и отъ временно увеличение на вноскитѣ.

Чл. 4. Касата не плаща лихви за късно изплатени отъ нея помощи, а сѣщо и за погрѣшно внесения въ сѣщата сума.

Сумитѣ непотърсени въ продължение на три години отъ датата на тѣхната изискуемостъ или не изплатени поради непредставяне на необходимитѣ документи, оставатъ въ полза на касата.

Глава II.

Членство.

Чл. 5. Задължителни членове на касата сѫ всички служители, които получаватъ заплата по бюджета на Министерството на финанситѣ и по бюджетитѣ на фондовѣтѣ, числящи се къмъ сѣщото министерство (присъединени къмъ държавния бюджетъ или съ самостоятелно съществуване).

Нѣматъ право на членство надничаритѣ, както и служителитѣ плащани отъ кредити за допълнителенъ персоналъ.

Чл. 6. Лицата, заварени на служба при влизането въ сила на настоящия правилникъ се считатъ членове на касата отъ 1 октомврий 1935 година, макаръ и да сѫ встъпили въ длъжностъ следъ тази дата.

Новоназначенитѣ служители се считатъ членове на касата отъ началото на тримесечието презъ което сѫ встъпили въ длъжностъ.

Чл. 7. Служители, които до напускане на длъжността си по собствено желание или поради уволнение, сѫ били членове на касата по-малко отъ три години, губятъ правото на членство и получаватъ обратно направенитѣ отъ тѣхъ вноски за осигурителната помощъ, безъ право на лихви.

Служителитѣ, които до 1 априль 1934 година, сѫ имали повече отъ десетъ години служба по ведомствата, изброени въ чл. 5, запазватъ членството си и следъ уволнението имъ, макаръ и да не сѫ имали тригодишно членство въ касата до напускането на длъжността.

Чл. 8. Служителъ, който е загубилъ членството въ касата поради уволнение — чл. 7, алинея първа, ако бѣде назначенъ наново на длъжностъ, започва членството си като новъ членъ.

Чл. 9. Въ месеченъ срокъ отъ утвърдението на настоящия правилникъ, респективно отъ встъпването въ длъжностъ за новоназначенитѣ, всѣки служителъ имащъ право на членство въ касата, подава писмена декларация по специаленъ образецъ, въ която вписва всички данни за име, бащино име, презиме, дата, мѣсто и време на раждането, наследници, както и за коя категория застрахована сума желае да му се правятъ удържки. Ако не подаде декларация или не посочи размѣра на последната, счита се застрахованъ за минималната сума 10.000 лева.

Възрастта се доказва съ документи при подаване на декларацията.

Чл. 10. Членътъ на касата може да посочи на кой или на кои отъ наследницитѣ да се броятъ сумата, като има предвидъ разпорежданията на чл. 13. Това посочване може да бѣде направено съ заявление и въ следствие.

Чл. 11. Презъ време на двадесетъ годишния срокъ членътъ на касата може да поиска увеличение на застрахованата помощъ до размѣритѣ въ чл. 17. Увеличението може да стане отъ деня въ който сѫ се изменили цѣло число години отъ постъпването му членъ на касата и то следъ преглеждането му отъ лѣкаръ на държавна служба. За цѣлата лицето плаща допълнителна вноска и доплаща встъпителната вноска за увеличената сума по приложената таблица. Тази вноска се плаща до изтичане на първоначално опредѣления 20-годишенъ срокъ.

Чл. 12. Вноскитѣ за касата се правятъ въ продължение на двадесетъ години въ случай на преживяване и до смъртта на члена, ако почине преди да е членувалъ 20 години. Тѣ се изчисляватъ съгласно изискванията на застрахователната наука. Възрастта се опредѣля къмъ датата, когато служителътъ става членъ на касата (чл. 6) и се закрѣпва къмъ по-долната възраст, ако е до шестъ месеца включително и къмъ по-горната, ако е надъ шестъ месеца.

Чл. 13. Помощта се плаща:

а) при смъртъ преди изтичане на двадесетъ годишния срокъ на прѣжитѣ му наследници — деца, съпруга, роди-

тели по следния редъ: на съпругата (съпругътъ) и децата, ако нѣма деца на съпругата (съпругътъ); и родителитѣ, а ако нѣма съпруга само на родителитѣ. Ако въ подадената декларация членътъ е посочилъ на кой (кои) отъ прѣжитѣ наследници да се броятъ помощта, ще се даде на посочения наследникъ.

Ако починалиятъ нѣма прѣки наследници, застрахованата помощъ остава въ полза на касата, като тя може да плати разходитѣ по погребението и гледането му до размѣръ на помощта, ако тѣ не сѫ извършени съ сръдства оставени отъ починалия;

б) при смъртъ следъ изтичане на двадесетъ годишния срокъ, останалата половина отъ помощта се дава на наследницитѣ по закона за наследствата, освенъ ако въ подадената декларация не е посочено на кой наследникъ да се броятъ помощта.

Ако починалия нѣма наследници, постѣпва се както по втората алинея на буква „а“;

в) на самия членъ, ако е билъ такъвъ на касата въ продължение на двадесетъ години и нѣма наследници. Членътъ, който е членувалъ въ касата двадесетъ години и има наследници по закона за наследствата, може да получи само половината отъ осигурената помощъ, а останалата половина се плаща на наследницитѣ му следъ неговата смъртъ.

Чл. 14. Членството се прекратява:

а) въ случай на смъртъ;

б) следъ 20-годишно членуване, когато нѣма наследници и е напусналъ службата;

в) въ случай на уволнение по чл. 7, алинея втора отъ правилника, ако забави членския си вносъ повече отъ шестъ месеца, следъ като е билъ писмено поканенъ да го внесе.

Глава III.

Сръдства и помощи.

Чл. 15. Касата черпи сръдствата си отъ:

а) встъпителни вноски отъ 30 лева за всѣки 10.000 лева;

б) тримесечни вноски въ зависимостъ отъ избраната осигурителна помощъ, по таблицитѣ къмъ този правилникъ;

в) отъ държавни субсидии за времето следъ 1 априль 1934 година;

2 на сто отъ глобитѣ и лихвитѣ за закъснѣлитѣ прѣки данѣци;

2 на сто отъ глобитѣ по нарушение на акцизнитѣ и митнически закони, отъ размѣра за държавата;

г) 5 на сто отъ възнаграждението на откривателитѣ-длъжностни лица, за време отъ 1 априль 1934 година насетне;

д) лихви и други приходи на капитала на касата и

е) разни.

Чл. 16. Встъпителната вноска се събира отъ заплатата за месеца презъ който членътъ е постѣпилъ на служба, а за членоветѣ заварени на служба при влизането въ сила на този правилникъ отъ заплатата за м. ноемврий 1935 година.

Тримесечнитѣ членски вноски се задържатъ въ предплата отъ заплатата за м. м. януарий, априль, юлий и октомврий. Членове, които сѫ напуснали службата (чл. 7, алинея втора), внасятъ вноскитѣ си въ предплата за тримесечие. Вноскитѣ за тримесечието 1 октомврий до 31 декемврий 1935 година, ще се задържатъ отъ заплатата за м. декемврий 1935 година.

Въ случай на смъртъ или при ликвидация, тримесечнитѣ членски вноски се събиратъ за до края на годината.

Къмъ касата се образува резервенъ фондъ, който служи за покриване загубитѣ отъ върнатитѣ обратно вноски по чл. 7, алинея първа, по-големата смъртностъ при война и други непредвидени разходи. Приходите на фонда се образуватъ отъ:

а) встъпителнитѣ вноски;

б) 60 на сто отъ приходитѣ по чл. 15, букви „в“ и „г“, избрани до 1 октомврий 1935 година.

г) печалбитѣ на касата и

д) лихвитѣ на самия фондъ.

Чл. 17. Размѣрътъ на задължителната осигурителна помощъ е 10.000 лева.

Членоветѣ на касата, обаче, могатъ да застраховатъ и по-големи помощи — 20.000; 30.000; 40.000 и 50.000 лева, но за застрахована помощъ надъ 20.000 лева следъ освидетелстване отъ лѣкаръ на държавна служба или отъ частенъ такъвъ, посоченъ отъ управителния съветъ на касата.

Чл. 18. Осигурителната помощъ се дава срещу представяне на следнитѣ документи:

а) удостоверение отъ общината за смъртта;

б) удостоверение отъ общината за останалитѣ наследници;

в) разписка за получаване на сумата;

г) удостоверение отъ дан. началникъ, когато помощта се дава на наследници.

Чл. 19. Сумата необходима за погребението, въ размъръ до една трета отъ осигурителната помощъ, се отпуска веднага следъ като се получи писмено съобщение за смъртта на члена.

Глава IV.

Ликвидиране на застрахованата помощъ.

Чл. 20. Лицата, които сж изгубили правото на членство въ касата и иматъ повече отъ три години зачетено членство, могатъ да ликвидиратъ предсрочно осигурителната си помощъ. Откупната стойностъ на помощта се определя въ зависимостъ отъ цѣлитъ признати години на членство въ касата и отъ размѣра на осигурената помощъ. При определяне на откупната стойностъ, математическитъ резерви се изчисляватъ при основитъ и начинитъ приети отъ касата за тѣхното изчисление. Откупната стойностъ е равна на 90% отъ така изчисленитъ математически резерви.

При изплащането на откупната стойностъ се удържатъ всички отпущнатъ отъ касата заеми.

Чл. 21. Лицата, посочени въ горния членъ, които не поискатъ отпускане на откупната стойностъ въ тримесеченъ срокъ отъ загубване членството си, оставатъ осигурени за съразмѣрно намалена помощъ въ случай на смъртъ, като преставатъ да бждатъ членове на касата и да плащатъ членски вноски.

Могатъ да поискатъ да останатъ осигурени за съразмѣрно намалена помощъ и редовнитъ членове на касата, които сж напустнали службата си.

Чл. 22. Съразмѣрно намалената помощъ се определя въ зависимостъ отъ цѣлитъ признати години на членуване въ касата. Тя се изчислява като математическата резерва на осигурената помощъ за цѣлитъ години въ момента на прекратяване на вноскитъ въ касата се вземе за единствена вноска за осигуряване на помощъ въ случай на смъртъ. Това изчисление се извършва при основитъ и начинитъ, приети отъ касата при изчисление на членскитъ вноски и математическитъ резерви. Получената сума за съразмѣрно намалената осигурителна помощъ се закрѣглява на хиляда въ полза на касата и не може да бжде по-голяма отъ първоначално осигурената помощъ.

Намалената осигурителна помощъ се изпраща на правоименощитъ, само следъ смъртта на лицето при спазване разпоредбитъ на този правилникъ.

Забележка: Ако осигурениятъ има сключенъ заемъ при касата отъ математическитъ резерви се намаляватъ дължимитъ суми по заема, а остатъкътъ служи за определяне размѣра на намалената осигурителна помощъ.

Ако съразмѣрно намалената осигурителна помощъ остане по-малко отъ 5.000 лева, касата я оставя на негово разположение, за което му се съобщава писмено.

Глава V.

Фондове къмъ касата.

1. Фондъ „Медицинска помощъ“.

Чл. 23. Иматъ право на безплатна медицинска помощъ членоветъ на касата, до като сж на служба въ ведомствата по чл. 5, както и членоветъ на тѣхнитъ семейства.

За членоветъ на семейството се считатъ: жената, децата и родителитъ, които живѣятъ при служителя и се издържатъ отъ него.

Правото на медицинска помощъ се добива следъ четири-месечно членуване въ касата.

Чл. 24. Медицинската помощъ се дава въ пари при тежко заболяване или при неотложна операция на лицата имаци право на такова, следъ лѣкарско освидетелствуване съ представителъ на службата. Размѣрътъ ѝ се определя за всѣки случай отдѣлно, отъ постоянното присѣствие на касата, въ зависимостъ отъ разноскитъ по лѣкуването и срѣдствата на фонда.

Годишниятъ размѣръ на помощта за всѣки членъ на касата не може да надмине 5.000 лева.

Чл. 25. Разходването на сумитъ отъ фонда, трѣбва да се извършва съ огледъ на редовнитъ месечни постѣпления за изтеклото време.

Чл. 26. Постоянното присѣствие на касата, при съмнение, може да поиска за смѣтка на касата ново медицинско освидетелствуване преди да определя размѣра на помощта.

Чл. 27. Приходитъ на фонда се набиратъ отъ:

- а) 20 на сто отъ приходитъ по чл. 15, букви „в“ и „г“;
- б) членски вносъ по 15 лева тримесечно отъ всѣки членъ на касата;
- в) лихвитъ на фонда и
- г) разни.

2. Фондъ „Еднократни помощи“

Чл. 28. Еднократнитъ помощи по чл. 21, п. 3 отъ закона за личния съставъ се отпускатъ само на бедни служители, които нѣматъ други срѣдства за издрѣжка и сж уволнени отъ длъжностъ по болестъ и нѣматъ право на пенсия.

Тази помощъ може да се даде и на съпругата и малолѣтнитъ деца на уволнения служителъ.

Чл. 29. Размѣрътъ на еднократната помощъ не може да бжде по-голямъ отъ 3.000 лева.

Чл. 30. Еднократната помощъ се отпуска по писмено искане на лицето или на членоветъ на семейството, въз основа на даннитъ за уволнението му и сведенията за семейното положение и материално състояние.

Чл. 31. Приходитъ на фонда се набиратъ отъ:

- а) 5% отъ приходитъ по чл. 15, букви „в“ и „г“;
- б) членски вносъ по 6 лева тримесечно отъ всѣки членъ на касата;
- в) лихвитъ на фонда и
- г) разни.

Чл. 32. Разходването на сумитъ става при спазване на чл. 25.

3. Фондъ „Почивни домове“.

Чл. 33. Фондътъ „Почивни домове“ има за целъ да строи и издържа почивни домове и лѣтoviща за членоветъ на касата и тѣхнитъ семейства. Постройката на почивнитъ домове и лѣтoviща става по предварително изработена отъ управителния съветъ на касата и одобрена отъ Министра на финанситъ програма.

Чл. 34. Специаленъ правилникъ изработенъ отъ управителния съветъ ще уреди подробноститъ по управлението и начина на използването на почивнитъ домове и лѣтoviща, както и вътрешния редъ на сжитиѣ.

Чл. 35. Приходитъ на фонда се набиратъ отъ:

- а) 10% отъ приходитъ по чл. 15, букви „в“ и „г“;
- б) членски вносъ по 9 лева на тримесечие отъ всѣки членъ на касата;
- в) такси за легло и храна въ почивнитъ домове и лѣтoviща, размѣритъ на които се определятъ ежегодно отъ управителния съветъ на касата;
- г) помощи отъ бюджета на фонда „Общински налози“;
- д) лихви на капитала и
- е) разни.

4. Фондъ „Гаранционни свидетелства“.

Чл. 36. Касата издава свидетелства за гаранции по службата на своитъ членове, въ размѣръ до 10.000 лева на членъ.

Свидетелството за гаранция се издава срещу заложенъ записъ безъ падежъ, подписанъ отъ двама кредитоспособни членове на касата, като порѣчителы.

Чл. 37. Членъ на касата, който желае да представи гаранция за дължността си или да замѣни старата си гаранция съ нова, подава заявление по специаленъ образецъ до началника на учреждението въ което служи. Къмъ заявлението се прилагатъ: 1) редовно съставенъ и подписанъ записъ безъ дата и падежъ, надлежно обгербванъ; 2) таксата за издаване на гаранционно свидетелство въ пари; 3) гербова марка за обгербване свидетелството издавано отъ касата; 4) гербова марка за обгербване гаранционното свидетелство, което ще издаде службата по гаранциитъ на чиновницитъ. Подаденото заявление съ всичкитъ по-горе изброени приложения на-чальника на учреждението изпраща въ управлението на касата, като дава сведения за кредитоспособността на порѣчителитъ и истиността на подписитъ.

Чл. 38. Въ случай на начетъ, следъ като той бжде установенъ по реда предвиденъ въ съответнитъ закони, касата заплаща пълната стойностъ на гаранцията.

Чл. 39. Следъ изплащане сумата на службата по гаранциитъ на чиновницитъ, касата пристѣпва къмъ принудителното събиране на тѣзи суми отъ прямия дължникъ като ги задържа отъ заплатата и другитъ вземания, които той има да получава отъ държавата, касата, както и отъ евентуалнитъ му вземания отъ сдружението на финансовитъ служители.

Ако така събранитъ суми сж недостатъчни за покриване вземанията на фонда, прибѣгва се за събирането имъ отъ другитъ му движими и недвижими имоти, както и отъ порѣчителитъ му; последвалата следъ това загуба се покрива отъ вноскитъ, такситъ и лихвитъ, събирани по следващия членъ.

Чл. 40. Приходитъ на фонда се набиратъ отъ:

- а) 5% отъ приходитъ по чл. 15, букви „в“ и „г“;
- б) такса за издаване гаранционно свидетелство по 10 лева за гаранции до 2.000 лева включително, 20 лева за гаранции до 5.000 лева включително и 40 лева за по-голямъ гаранции;
- в) лихва по 2% годишно върху сумата на издаденото отъ фонда свидетелство;
- г) лихви на капитала;
- д) разни.

Чл. 41. Фондътъ може да издава свидетелства за гаранции до десеторния размѣръ на собствения си капиталъ.

Лихвата за издаденото гаранционно свидетелство се внася въ предплатата за една година до като се освободи гаранцията.

5. Общи положения.

Чл. 42. Членският внос за фондовете „медицинска помощ“ и „еднократни помощи“ се плащат до като лицето е на служба, до което време и се ползува от същия.

Членският внос за фонда „почивни домове“ се плащат до като лицето е на служба, а ползуването от същия трае до като е член на касата.

Глава VI.

Пласиране на сръдствата

Чл. 43. Взаимно-спомогателната и болнична каса плазира сръдствата си:

а) въ срочни и безсрочни влогове въ държавни кредитни институти;

б) въ краткосрочни заеми на членовете си срещу поръчителство;

в) въ ипотечни заеми срещу първа ипотека до 50% от действителната стойност на добре рентирани се покрити недвижими имоти, на членове на касата;

г) въ недвижими имоти.

При пласирането на капиталитъ трѣбва винаги да се държи смѣтка за ликвидността на касата.

Чл. 44. Лихвата на краткосрочнитъ заеми по буква „б“ на предишния член не може да бѣде по-голяма отъ она, която взематъ държавнитъ кредитни учреждения. Въ случай на просрочване, лихвата се увеличава съ 2% само за просроченото време и вземанията на касата ставатъ събирателно, безъ да сѣ протестирани.

Вземанията на касата подлежатъ на изпълнение, съгласно съ чл. 557, п. 8 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство.

Чл. 45. Заемитъ по буква „б“ на чл. 43 се отпускатъ:

а) за посрещане на текущи домашни нужди до размѣръ на чистата заплата или пенсия за единъ и половина месеци.

Заемитъ по този пунктъ се погасяватъ ежемесечно въ продължение най-много до една година.

б) за покупка на мѣста, за строежъ и снабдяване съ жилищенъ имотъ; за надстройка, пристройка, ремонтъ и доизплащане на имота.

Заемитъ по този пунктъ не могатъ да надминатъ тримесечната заплата и се погасяватъ ежемесечно въ продължение най-много до 2 години.

Заемитъ се погасяватъ съ равни ежемесечни анюитети въ които се включватъ и лихвитъ.

Чл. 46. Заемътъ по буква „а“ на чл. 45 се отпуска срещу записъ на заповѣдь съ двама поръчители, а този по буква „б“ и по договоръ подписанъ отъ длѣжника и поръчителитъ.

Поръчителитъ трѣбва да бѣдатъ служители по ведомството или бивши служители-членове на касата.

Чл. 47. Заемитъ се искатъ писмено съ специаленъ формуляръ, който се подпѣлва и подписва отъ лицето, което иска заемъ и отъ поръчителитъ му.

Началникътъ на учреждението изпраща формуляра въ управлението на касата съ сведение за кредитоспособността на заемискателя и поръчителитъ му.

Глава VII.

Управление.

Чл. 48. Касата на финансовитъ служители е юридическа личностъ. Предъ третитъ лица и сѣдилищата тя се представява отъ председателя на управителния съветъ, а въ негово отсъствие отъ подпредседателя.

Касата се управлява отъ управителенъ съветъ въ съставъ: председателъ: главниятъ директоръ на държавнитъ дѣлове, подпредседателъ: държавния юриконсултъ при министерството или неговъ представителъ и членове: началникитъ на отдѣленията на прѣжитъ данъци, за държавнитъ привилегии и акцизитъ, за митницитъ или тѣхни представители, счетоводителя при министерството и трима представители на сдружението на финансовитъ служители, посочени отъ управителния съветъ на същото.

Чл. 49. Управителниятъ съветъ се занимава съ следнитъ по-важни въпроси:

а) изработва бюджета на касата;

б) отпуска заеми по-гольми отъ три месечна заплата или пенсия;

в) грижи се за събирането на приходитъ и пласирането на капиталитъ на касата;

г) назначава и контролира персонала на касата; определя гаранцитъ на същия;

д) изготвя годишния отчетъ на касата;

е) разглежда всички въпроси, по които е сезиранъ отъ Министра на финанситъ и постоянното присѣствие.

Решенията на управителния съветъ, относно пласиране сръдствата на касата се привеждатъ въ изпълнение следъ утвърждаването имъ отъ Министра на финанситъ или отъ натовареното отъ него лице.

Чл. 50. Управителниятъ съветъ избира отъ сръдтата си постоянно присѣствие, което се състои отъ председателя на управителния съветъ, а при негово отсъствие отъ подпредседателя и четирма членове — двама отъ които измежду представителитъ на сдружението на финансовитъ служители.

Постоянното присѣствие взема следнитъ решения:

а) отпуска застрахователнитъ и еднократнитъ помощи;

б) отпуска заеми въ размѣръ до три месечна заплата или пенсия;

в) взема решения за издаване гаранционни свидетелства за гаранции;

г) определя редътъ за приемането на членовете на касата въ почивнитъ домове и лѣтовища;

д) взема решения за извършване предвиденитъ въ бюджета разходи;

е) разрешава отпускъ на помощния персоналъ при касата;

ж) разглежда всички въпроси отъ текущъ и обикновенъ характеръ;

з) извършва периодични и внезапни ревизии на касиеръ-счетоводителя.

Чл. 51. Броятъ на канцеларския персоналъ се определя въ бюджета на касата.

Технически ръководителъ на касата е актюера на пенсионното отдѣление, който участвува въ заседанията на постоянното присѣствие и управителния съветъ съ право на гласъ.

Чл. 52. Кореспонденцията и нарежданията до банката за изплащане на суми се подписватъ отъ председателя на управителния съветъ, респективно отъ подпредседателя и отъ касиеръ-счетоводителя на касата.

Чл. 53. Управлението на касата води следнитъ счетоводни и дѣловодни книги:

а) дневникъ-главна книга;

б) касова книга;

в) книга за движимитъ и недвижими имоти;

г) книга за общитъ разноски;

д) книга за изплатенитъ помощи;

е) входящи и изходящи дневници;

ж) протоколни книги за управителния съветъ и надзорната комисия.

Освенъ горнитъ книги по решение на управителния съветъ, касата води и други такива.

Чл. 54. Счетоводството на касата се води отдѣлно за приходитъ и разходитъ на самата каса и отдѣлно за всѣки отдѣленъ фондъ — „еднократни помощи“, „почивни домове“, „безплатна медицинска помощ“ и „гаранционни свидетелства“.

Чл. 55. Приходитъ и разходитъ на касата и фондовете къмъ нея, упражнението на бюджета, отчетъ и дѣлата на касата се провѣрватъ отъ надзорна комисия, въ съставъ: председателъ: председателя на Върховната смѣтна палата или неговъ представителъ и членове: началника на отдѣла за държавния бюджетъ и отчетностъ и началника на отдѣла за финансовата инспекция или тѣхни представители.

За констатиранитъ неиздѣлжения надзорната комисия съставя актъ, възъ основа на който Софийската областна смѣтна палата издава решение по реда предвиденъ въ закона за Върховната и областнитъ смѣтни палати.

Чл. 56. Членовете на управителния съветъ и на надзорната комисия получаватъ възнаграждение за заседанията си извънъ служебно време, размѣра на което се определя въ бюджета на касата.

На членовете на постоянното присѣствие и на техническия ръководителъ се определя годишно възнаграждение въ бюджета на касата.

Глава VIII.

Отчетностъ

Чл. 57. Бюджетната година на касата започва на 1 януарий и свършва на 31 декемврий. Приходитъ и разходитъ на касата сѣ отдѣлни отъ тѣзи на фондовете къмъ нея.

Всички постѣпили за смѣтка на касата и фондовете къмъ нея суми най-късно десетъ дни следъ изплащането на заплатитъ се изпращатъ въ управлението на касата по редътъ установенъ отъ управителния съветъ.

Чл. 58. Погашението на заемитъ и събирането на членскиятъ вноси и други приходи се извършва отъ платитъ на заплатитъ.

Членскиятъ вноси се вписватъ въ специална членска книжка, съ каквато се снабдява всѣки членъ на касата при постѣпването му за такъвъ.

Чл. 59. За несвоевременно внасяне на сумитъ по принадлежност сж отговорни платителъ на заплатитъ, които се задължаватъ освенъ съ вневнесенитъ суми и съ 1% месечна лихва по чл. 87 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Такава лихва плащатъ и членоветъ по чл. 14, буква „в“.

Чл. 60. Когато членъ на касата бжде премѣстенъ, началника на учреждението съобщава писмено на новия му началникъ какви членски вноски плаща, какви заеми има отпуснати, както и дължимитъ за тѣхъ вноски.

Чл. 61. До 15 февруарий всѣка година управителния съветъ изготвя отчетъ за дейността на касата и фондоветъ къмъ нея презъ изтеклата календарна година.

На основание доклада на надзорната комисия и евентуално следъ допълнителни обяснения на управителния съветъ и заключението по тѣхъ на комисията, Министра на финанситъ одобрява годишния отчетъ. Съ това се счита, че постоянното присѣствие, управителния съветъ и надзорната комисия се освобождаватъ отъ отговорност за тѣхнитъ дѣла по управлението на касата презъ отчетната година. Одобрения отчетъ се публикува безплатно въ „Финансовъ сборникъ“ и „Финансовъ подемъ“.

Чл. 62. Измѣнението и допълнението на настоящия правилникъ става по решение на управителния съветъ, одобрено отъ Министра на финанситъ.

Чл. 63. Настоящиятъ правилникъ влиза въ сила отъ 1 октомврий 1935 година.

ТРИ МЕСЕЧНИ ВНОСКИ ЗА ОСИГУРЕНА ПОМОЩЪ

Възраст х.	Три мес. бруто премии					3 мес. вноска за фондове
	о. с. 10.000	о. с. 20.000	о. с. 30.000	о. с. 40.000	о. с. 50.000	
20	57	114	171	228	285	30
21	58	115	173	230	287	30
22	58	116	174	232	289	30
23	59	117	175	233	291	30
24	59	117	176	234	292	30
25	59	118	177	236	294	30
26	60	119	178	237	296	30
27	60	120	180	240	299	30
28	61	121	181	241	301	30
29	61	122	182	243	303	30
30	62	123	184	245	306	30
31	62	124	186	248	309	30
32	63	125	188	250	312	30
33	63	126	189	252	315	30
34	64	128	191	255	318	30
35	64	129	193	257	321	30
36	65	130	195	260	325	30
37	66	132	198	264	329	30
38	67	134	200	267	333	30
39	68	135	203	270	337	30
40	69	137	206	274	342	30
41	70	139	209	278	347	30
42	71	141	212	282	352	30
43	72	143	215	286	357	30
44	73	146	218	291	363	30
45	74	148	222	296	369	30
46	76	151	226	301	376	30
47	77	154	230	307	383	30
48	78	156	234	312	390	30
49	80	160	239	319	398	30
50	82	163	245	326	407	30
51	84	167	250	333	416	30
52	85	170	255	340	425	30
53	87	174	261	348	435	30
54	90	179	269	358	447	30
55	92	184	275	367	458	30
56	94	188	282	376	470	30
57	97	194	291	388	484	30
58	100	200	299	399	498	30
59	103	206	308	411	513	30
60	106	211	317	422	527	30
61	110	219	329	438	547	30
62	114	227	340	453	566	30
63	118	235	352	469	586	30
64	122	244	365	487	608	30
65	127	253	379	505	631	30
66	132	263	394	525	656	30
67	137	273	410	546	682	30
68	142	284	426	568	710	30
69	148	296	444	592	740	30
70	154	308	462	616	770	30

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ТРИ МЕСЕЧНИ ВНОСКИ ЗА УВЕЛИЧЕНИЕ ОСИГУРЕНАТА ПОМОЩЪ СЪ 10.000 ЛВ.

Възраст при увелича- ване на застрахов. сума	До изтичане на първоначалната опредѣл. 20 годишенъ срокъ Оставатъ години									
	Въ навършени години	19	18	17	16	15	14	13	12	11 10
Отъ 20 год. до 24 год.		75	80	85	90	95	105	110	120	130 145
„ 25 „ „ 29 год.		80	85	90	95	100	105	115	125	135 150
„ 30 „ „ 34 год.		85	90	95	100	105	110	120	130	140 160
„ 35 „ „ 39 год.		90	95	100	105	110	120	130	140	150 160
„ 40 „ „ 44 год.		95	100	105	110	115	120	130	140	150 170
„ 45 „ „ 49 год.		—	—	—	120	125	130	140	150	165 180
„ 50 „ „ 54 год.		—	—	—	—	—	—	—	—	180 200

Министерство на народното стопанство

Дирекция на търговията, индустрията и занаятитъ

ЗАПОВѢДЪ

№ IV—1175

Въз основа на чл. 8, алинея II, отъ правилника за приложение на закона за търговскитъ и индустриалнитъ марки, нареждамъ:

I. Всички платове (вълнени, памучни, ленени, копринени и пр.), произвеждани въ страната или внасяни отъ странство, трѣбва да носятъ въ началото и въ края на топа металическа плomba или печатъ (щемпелъ) съ ясно означение на фирмата — производителъ и на нейното мѣстонахождение — градъ или село, а за чуждестраннитъ — и държавата.

За платоветъ, произвеждани отъ мѣстнитъ предприятия, това означение трѣбва да бжде съ български букви.

II. Сжщитъ платове трѣбва да носятъ на всѣки топъ, освенъ надписа по точка I отъ настоящата заповѣдъ, още и следнитъ означения:

1. Широчината на плата въ сантиметри, допуска се въ широчината толерансъ до 2 сантиметра, който сжщо се означава (напр.: широчина 68—70 см.).

2. Дължината на топа въ метри.

3. Естеството (състава) на плата.

Изработенитъ платове само отъ вълна, само отъ ленъ, или само отъ конопъ, или отъ единъ отъ тѣзи материали съ примѣси отъ други влакна най-много до 10%, трѣбва да се означаватъ съ надписи „чисто вълненъ“, „чисто лененъ“ и „чисто конопенъ“.

Платове, изработени отъ естествена коприна безъ никаквъ примѣсъ отъ други прежди, ще се означаватъ съ надписъ „чисто коприненъ“, ако тѣ сж отежнени по изкуственъ начинъ, ще се слага и надписъ „отежненъ“.

Тъкани, изработени само отъ памукъ или отъ памукъ въ смѣсъ съ други материали до 10%, се освобождаватъ отъ означаване за естеството на плата.

Въ всички други случаи платътъ ще се означава като смѣсенъ, и то като на първо мѣсто се поставя името на преобладаващия материалъ, а следъ него — името на примѣса: „вълнено-памученъ“, „памучно-коприненъ“, „ленено-коприненъ“ и пр.

Платоветъ, изработени отъ изкуствена коприна, не могатъ да носятъ надписъ „коприненъ“, ако въ тѣхъ е вложена изкуствена коприна повече отъ 10%, въ надписа трѣбва да се означа непременно, че има примѣсъ отъ този материалъ. Въ случай, че наименованието „изкуствена коприна“ се замѣни официално съ другъ нѣкой терминъ, въ надписитъ върху платоветъ, за които е дума, ще се употребява новия терминъ.

Текстилни материали, употребени като примѣси за ефекти, не се означаватъ, ако сж до 10%.

Означенията, посочени въ точка II на настоящата заповѣдъ, могатъ да бждатъ или върху етикетъ, прикрепенъ къмъ топа, или отпечатани върху самия платъ.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила: по отношение на мѣстнитъ производители отъ 7 декемврий 1935 година, а по отношение на търговцитъ и на внасянитъ отъ странство платове — 7 мартъ 1936 година. Заваренитъ у тър-

повицитѣ, неозначени платове на 7 мартъ 1936 година трѣбва да се етикетиратъ само съ означение за името и мѣстонахождението на производителя и за естеството на плата (съгласно точки I и II, 3 отъ настоящата заповѣдь).

Гр. София, 7 ноемврий 1935 година.

1—(6733)—1

Министъръ: Ст. Мошановъ

Министерство на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

Главна дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата

Отдѣлъ автомобилни съобщения

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатацията сезонно пѣтнишка автомобилна линия № 651 установена между с. Лъджене — с. Каменица

Отдава се експлоатацията на сезонно пѣтнишката автомобилна линия № 651 между с. Лъджене — с. Каменица, установена съ заповѣдь № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива установенъ съ заповѣдь на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 год., като всички коли трѣбва да бѣдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 20 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — с. Лъджене; крайна — с. Каменица. Спирки: калната баня, болницата, банята.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ с. Лъджене.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, двама кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Въ случай, че експлоатацията на линии № № 651 и 650 се възложи на едно и сѣщо предприятие, то резервнитѣ коли се намаляватъ само на една общо за дветѣ линии.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бѣде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноемврий 1935 год.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатацията постоянна пѣтнишка автомобилна линия № 654 установена между Неврокопъ — гара Бѣльово

Отдава се експлоатацията на постоянната пѣтнишка автомобилна линия № 654 между Неврокопъ — гара Бѣльово, установена съ заповѣдь № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ две курсови и една резервна коли, съ каросерии типъ „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣдь на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 година, обнародвана

въ „Държавенъ вестникъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 г. и две помощни коли, като всички коли трѣбва да бѣдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 12 мѣста, а помощнитѣ до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Неврокопъ; посрѣдни: гр. Банско, гр. Разлогъ, с. Якоруда; крайна — гара Бѣльово.

Спирки: Господинци, Обидинъ, Добриница, Бѣлица, Юндолъ.

4. Да уреди свой гаражъ въ Неврокопъ и Бѣльово и работилница въ гр. Банско.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Въ случай, че експлоатацията на линии № № 654 и 656 се възложи на едно и сѣщо предприятие, то резервнитѣ коли се намаляватъ на една, а помощнитѣ на три коли общо за дветѣ линии.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бѣде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноемврий 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатацията постоянна пѣтнишка автомобилна линия № 656 установена между Неврокопъ — с. Лъджене

Отдава се експлоатацията на постоянна пѣтнишка автомобилна линия № 656 между Неврокопъ — с. Лъджене, установена съ заповѣдь № 656 между Неврокопъ — с. Лъджене, установена съ заповѣдь № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ две курсови и една резервна коли, съ каросерии типъ „б“, затворена съ твърдъ покривъ и вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣдь на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и две помощни коли, като всички коли трѣбва да бѣдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 12 мѣста, а помощната до шест мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ специални станции и спирки:

Станции: начална: Неврокопъ; посрѣдни: гр. Банско; гр. Разлогъ, с. Якоруда; крайна — с. Лъджене.

Спирки: Господинци, Обидинъ, Добриница, Бѣлица, Юндолъ.

4. Да уреди свой гаражъ въ Лъджене и Неврокопъ и работилница въ гр. Банско.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Въ случай че експлоатацията на линии № № 654 и 656 се възложи на едно и също предприятие, то резервните коли се намаляват на една, а помощните — на три коли, общо за двете линии.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват неразделна част от решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 год.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 659, установена между Неврокоп—София.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 659 между Неврокоп—София, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общите задължения по наредбата-законъ за автомобилните съобщения, ще изпълни и следните специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ две курсови и две резервни коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива или съ вътрешно багажно отделение, установенъ съ заповѣдъ на Министра на железниците, пощите и телеграфите подъ № 3979 отъ 1935 г., обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 г. и две помощни коли, като всички коли трѣбва да бъдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трѣбва да иматъ най-малко по 15 мѣста, а помощната 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — Неврокоп; посрѣдни: Дупница—Г.-Джумая—гр. Разлог; крайна — София.

Спирки: Обидимъ, Добриница, Банско, Градево, Симитлий, Кочериново, Долна Диканя, Трапецъ, Студена, Църква, Владая, Княжево.

4. Да уреди свой гаражъ въ Неврокоп и София и работилница въ София.

5. Да установи следната организация на превозите: единъ управител, двама дежурни по движението, четирима шофьори тѣ и кондуктори, единъ контролоръ, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да се установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват неразделна част отъ решението на Централната автомобилна комисия.

София, ... ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 406, установена между Бургазъ—с. Бата.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 604 между Бургазъ — с. Бата, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общите задължения по наредбата-законъ за автомобилните съобщения ще изпълни и следните специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отделение, установенъ съ заповѣдъ на Министра на железниците, пощите и телеграфите подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вест-

никъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 год., като всички коли трѣбва да бъдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — гр. Бургазъ; крайна — с. Бата. Спирки: с. Атанасово, с. Каблешково, с. Медово.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Бургазъ.

5. Да установи следната организация на превозите: единъ управител, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 404, 406 и 407 се възложи на едно и също предприятие, то резервните коли се намаляват на две общо за всички линии.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват неразделна част отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 407, установена между гр. Бургазъ—Гюлови.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 407 между гр. Бургазъ—Гюлови, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общите задължения по наредбата-законъ за автомобилните съобщения ще изпълни и следните специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ, съ багажникъ на покрива или съ вътрешно багажно отделение, установенъ съ заповѣдъ на Министра на железниците, пощите и телеграфите подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бъдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — гр. Бургазъ; крайна — с. Гюлови.

Спирки: с. Атанасово, с. Лѣка, с. Каблешково, с. Александрово, с. Оризово.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Бургазъ.

5. Да установи следната организация на превозите: единъ управител, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 404, 406 и 407 се възложи на едно и също предприятие, то резервните коли се намаляват на две общо за всички линии.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват неразделна част отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 603, установена между Пловдив — Чепеларе.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 603 между Пловдив — Чепеларе, установена с заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия сѣ две курсови и една резервна коли, сѣ каросерии типъ „б“ или „а“, затворена сѣ твърдѣ покривъ сѣ вътрешно багажно отдѣление или багажникъ на покрива, установенъ сѣ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 11 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Пловдивъ; посрѣдна — Асеновградъ; крайна — Чепеларе.

Сpirки: с. Бачково, с. Нареченъ, с. Хвойна.

4. Да уреди свой гаражъ въ Пловдивъ и Чепеларе и работилница въ гр. Пловдивъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията. Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Ако експлоатацията на линии № № 604 и 603 се възложи на едно и сѣщо предприятие, то въ такъвъ случай за горепоменатитѣ линии трѣбва да има общо две резервни коли сѣ най-малко по 11 мѣста и една помощна кола до 6 мѣста.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 604 установена между Пловдив — гр. Смоленъ.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 604 между Пловдив — гр. Смоленъ, установена сѣ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“ брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия сѣ две курсови и една резервна коли, сѣ каросерии типъ „б“ или „а“, затворена сѣ твърдѣ покривъ сѣ вътрешно багажно отдѣление, установенъ сѣ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 година и две помощни коли, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 11 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Пловдивъ; посрѣдна — Асеновградъ и с. Хвойна; Крайна — гр. Смоленъ.

Сpirки: с. Бачково, с. Нареченъ (банитѣ), с. Чепеларе, с. Прогледъ, с. Соколовци, с. Устово, с. Райково.

4. Да уреди свой гаражъ въ Пловдивъ и Смоленъ и работилница въ гр. Пловдивъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 604 и 603 се възложи на едно и сѣщо предприятие, то въ такъвъ случай за горепоменатитѣ линии трѣбва да има общо две резервни коли сѣ най-малко по 11 мѣста и една помощна кола до 6 мѣста.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация сезонна пътнишка автомобилна линия № 650 установена между с. Лъджене — с. Чепино баня.

Отдава се експлоатацията на сезонно пътнишката автомобилна линия № 650 между с. Лъджене — с. Чепино баня, установена сѣ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. г. отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. г. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че сѣщото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия сѣ една курсова и една резервна коли, сѣ каросерии типъ „а“, затворена, сѣ твърдѣ покривъ, сѣ багажникъ на покрива, установенъ сѣ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 20 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Лъджене; крайна — Чепино-баня.

Сpirки: Лъджене (края на селото), Д-ръ Кромке училището (въ Чепино-баня), площада (въ Чепино-баня) Клептуза и банята.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ с. Лъджене.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, двама кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Въ случай, че експлоатацията на линии № 650 и № 651 се възложи на едно и сѣщо предприятие, то резервнитѣ коли се намаляватъ само на една общо за двѣтѣ линии.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата, на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 год.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 618, установена между Пловдив—гр. Дъвинь

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 618 между гр. Пловдив—гр. Дъвинь установена съ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. год., отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. год., на частно автомобилно превозно предприятие при условие, че същото освенъ общитѣ задължения по Наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год., като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — гр. Пловдивъ; крайна — гр. Дъвинь.
Спирки: Кадиево, Куртово-Конаре, с. Кричимъ, Михалково

Да уреди свой гаражъ въ Пловдивъ и Дъвинь и работилница въ Пловдивъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ отдѣла за автомобилнитѣ съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ стъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноемврий 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 633, установена между гр. Копривщица и гр. Пловдивъ

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 633, между гр. Копривщица и гр. Пловдивъ, установена съ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. год., отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. год., на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни и следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год., като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 11 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — гр. Копривщица; крайна — гр. Пловдивъ.

Спирки: Стрелча, Кръстевичъ, с. Красново, с. Бѣловица, с. Любенъ, с. св. Наумъ, с. Строево.

4. Да уреди свой гаражъ въ Копривщица и работилница въ Пловдивъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноемврий 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 641, установена между Панагюрище—Пазарджикъ

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 641, между Панагюрище—Пазарджикъ, установена съ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. год., отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. год., на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения, ще изпълни и следнитѣ специални за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣд на Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ подъ № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 12 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Панагюрище; крайна — Пазарджикъ.

Спирки: с. Попенци, с. Долно Левски, с. Гелеменово, с. Сарая.

4. Да уреди свой гаражъ въ Панагюрище или Пазарджикъ и работилница въ Пазарджикъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши провѣрка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ стъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноемврий 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 642, установена между Пазарджикъ—с. Вѣтрень.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 642 между Пазарджикъ—с. Вѣтрень, установена съ заповѣд № 3406 отъ 3 юлий т. год. отъ

Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 148 от 5 юний т. год. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общите задължения по наредбата-закон за автомобилните съобщения ще изпълни и следните, специални за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия с една курсова и една резервна коли, с каросерии тип „а“ или „б“, затворена с твърд покрив с багажник на покрива или вътрешно багажно отделение, установен с заповед на Министра на железниците, пощите и телеграфите под № 3979 от 1935 год., обнародвана във „Държавен вестник“, брой 175 от 7 август 1935 година, като всички коли трябва да бъдат регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трябва да имат най-малко по 12 мѣста.

3. Трябва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — гр. Пазарджик; крайна — Вътреш. Спирки: с. Бошуля.

4. Да уреди свой гараж във Вътреш. и работилницата във Пазарджик.

5. Да установи следната организация на превозите: един управител, той и дежурен по движението, двама шофьори и кондуктори, един счетоводител и необходимия технически и помощен персонал за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия в срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. След изтичането на този срок Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрез съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линиите № № 642, 643, 644 се възложи на едно и също предприятие, то въ такъв случай, за всички горепоменати линии трябва да има общо две резервни коли с най-малко по 12 мѣста и две помощни до 6 мѣста.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват нераздѣлна част от решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ Отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 403 установена между Бургаз—М. Търново.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 403, между Бургаз и М. Търново, установена с заповед № 3406 от 3 юлий т. година, от Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 148 от 5 юний т. година, на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общите задължения по наредбата-закон за автомобилните съобщения, ще изпълни и следните специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия с две курсови и една резервна коли, с каросерии тип „а“ или „б“, затворена с твърд покрив, с багажник на покрива или вътрешно багажно отделение, установен с заповед на Министра на железниците, пощите и телеграфите, под № 3979 от 1935 година, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 175 от 7 август 1935 година, и една помощна кола, като всички коли трябва да бъдат регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трябва да имат най-малко по 10 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трябва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — Бургаз; крайна — М. Търново. Спирки: с. Маринка, с. Крушевец и с. Звездец.

4. Да уреди свой гараж и работилница във Бургаз.

5. Да установи следната организация на превозите: един управител, той и дежурен по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, един счетоводител и необходимия технически и помощен персонал за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия в срока, съгласно решението на

Централната автомобилна комисия. След изтичането на този срок Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрез съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 401, 402 и 403 се възложи на едно и също предприятие, то резервните и помощните коли се намаляват по на две общо за всички горепоменати линии.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват нераздѣлна част от решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ Отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 643, установена между Пазарджик—с. Цѣрово.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 643, между Пазарджик—с. Цѣрово, установена с заповед № 3406 от 3 юлий т. год. от Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 148 от 5 юний т. год. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общите задължения по наредбата-закон за автомобилните съобщения ще изпълни и следните специални за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия с една курсова и една резервна коли, с каросерии тип „а“ или „б“, затворена с твърд покрив, с багажник на покрива или вътрешно багажно отделение, установен с заповед на Министра на железниците, пощите и телеграфите под № 3979 от 1935 година, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 175 от 7 август 1935 година и една помощна кола, като всички коли трябва да бъдат регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовите и резервните коли трябва да имат най-малко по 12 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трябва да открие и редовно поддържа следните станции и спирки:

Станции: начална — гр. Пазарджик; крайна — село Цѣрово.

Спирки: с. Бошуля, с. Карабунар, с. Виноградец.

4. Да уреди свой гараж във с. Цѣрово и работилница във гр. Пазарджик.

5. Да установи следната организация на превозите: един управител, той и дежурен по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, един счетоводител и необходимия технически и помощен персонал за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия в срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. След изтичането на този срок Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрез съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 642, 643 и 644 се възложи на едно и също предприятие, то въ такъв случай за всички горепоменати линии трябва да има общо две резервни коли с най-малко по 12 мѣста и две помощни до 6 мѣста.

Всички разноски за публикации сж за сметка на фирмата на която ще бъде възложена експлоатацията на линията.

Настоящите условия съставляват нераздѣлна част от решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 год.

Отъ Отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътническа автомобилна линия № 644, установена между гр. Пазарджик—с. Цѣрово.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътническа автомобилна линия № 644, между гр. Пазарджик и с. Цѣрово, установена с заповед № 3406 от 3 юлий т. год. от Министра на железниците, пощите и телеграфите, обнародвана във „Държавен вестник“, брой 148 от

5 юний т. год., на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общитъ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитъ съобщения ще изпълни и следнитъ специални за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ, съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отделение, установенъ съ заповѣдъ на Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ под № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 година и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитъ и резервнитъ коли трѣбва да иматъ най-малко по 12 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитъ станции и спирки:

Станции: гр. Пазарджикъ — с. Цѣрово.

Спирки: с. Драгоръ, с. Динката, с. Калугерово, с. Лесичево.

4. Да уреди свой гаражъ въ село Лесичево и работилница въ гр. Пазарджикъ.

5. Да установи следната организация на превозитъ: единъ управител, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линиитъ № № 642, 643 и 644 се възложи на едно и също предприятие, то въ таквъ случай за всички горепоменати линии трѣбва да има общо две резервни коли съ най-малко по 12 мѣста и две помощни до 6 мѣста.

Всички разноски за публикации сж за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитъ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 год.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 647, установена между гр. Пещера — гр. Пловдивъ.

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 647, между гр. Пещера — гр. Пловдивъ, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юний т. год. отъ Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. год., на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общитъ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитъ съобщения ще изпълни и следнитъ специални за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“, затворена съ твърдъ покривъ и багажникъ на покрива, установенъ съ заповѣдъ на Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ под № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитъ и резервнитъ коли трѣбва да иматъ най-малко по 14 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитъ станции и спирки:

Станции: начална гр. Пещера; крайна — гр. Пловдивъ.

Спирки: с. Бѣга, с. Исперихово, с. Ново-село, с. Каратаиръ, с. Кадиево.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Пловдивъ.

5. Да установи следната организация на превозитъ: единъ управител, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на

този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Всички разноски за публикации сж за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитъ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 год.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 402, установена между Бургазъ и Царево

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 402 между Бургазъ и Царево, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юний т. година отъ Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. година, на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общитъ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитъ съобщения, ще изпълни и следнитъ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ две курсови и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ, съ багажникъ на покрива или вътрешно багажно отделение, установенъ съ заповѣдъ на Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ под № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ Държ. вестникъ, брой 175 отъ 7 августъ 1935 година, и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бждатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитъ и резервнитъ коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитъ станции и спирки:

Станции: начална — Бургазъ; крайна — Царево.

Спирки: с. Росенъ, Веселие, Ясна поляна, Приморско и Лозенецъ.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Бургазъ.

5. Да установи следната организация на превозитъ: единъ управител, той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводител и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 401, 402 и 403 се възложи на едно и също предприятие, то резервнитъ и помощнитъ коли се намаляватъ по на две общо за всички горепоменати линии.

Всички разноски за публикации сж за смѣтка на фирмата на която ще бжде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитъ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ Отдѣла автомобилни съобщения

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянна пътнишка автомобилна линия № 401, установена между Бургазъ и Созополъ

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 401 между Бургазъ—Созополъ, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юний т. година отъ Министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. година, на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освен общитъ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитъ съобщения, ще изпълни и следнитъ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ една курсова и една резервна коли, съ каросерии типъ „а“ или „б“, затворена съ твърдъ покривъ, съ багажникъ на покрива или съ вътрешно багажно отделение, установенъ съ за-

повѣдъ на Министра на железницѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, под № 3979 отъ 1935 година, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бѣдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки.

Станции: начална — Бургазъ; крайна — Созополъ.

Спирки: с. Св. Никола.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Бургазъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, двама шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната Областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 401, 402 и 403 се възложи на едно и също предприятие, то резервнитѣ и помощнитѣ коли се намаляватъ на две общо за всички репоменати линии.

Всички разноски за публикация сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бѣде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла

У С Л О В И Я

за отдаване на експлоатация постоянната пътнишка автомобилна линия № 404, установена между Бургазъ—Сръдецъ

Отдава се експлоатацията на постоянната пътнишка автомобилна линия № 404 между Бургазъ—Сръдецъ, установена съ заповѣдъ № 3406 отъ 3 юлий т. год. отъ Министра на железницѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 148 отъ 5 юний т. год. на частно автомобилно превозно предприятие, при условие, че същото освенъ общитѣ задължения по наредбата-законъ за автомобилнитѣ съобщения ще изпълни следнитѣ специални, за тази линия задължения:

1. Да обслужва автомобилната линия съ две курсови и една резервна коли, съ каросерии типъ „Б“, затворена съ твърди покривъ, съ вътрешно багажно отдѣление, установенъ съ заповѣдъ на Министра на железницѣ, пошитѣ и телеграфитѣ под № 3979 отъ 1935 год., обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 175 отъ 7 августъ 1935 год. и една помощна кола, като всички коли трѣбва да бѣдатъ регистрирани като собственост на фирмата.

2. Курсовитѣ и резервнитѣ коли трѣбва да иматъ най-малко по 10 мѣста, а помощната до 6 мѣста.

3. Трѣбва да открие и редовно поддържа следнитѣ станции и спирки:

Станции: начална — Бургазъ; крайна — Сръдецъ.

Спирки: с. Меденъ Рудникъ, Константиново, с. Дебелешъ.

4. Да уреди свой гаражъ и работилница въ гр. Бургазъ.

5. Да установи следната организация на превозитѣ: единъ управителъ, той и дежуренъ по движението, трима шофьори, тѣ и кондуктори, единъ счетоводителъ и необходимия технически и помощенъ персоналъ за предприятието.

6. Да установи редовна служба по експлоатацията на автомобилната линия въ срока, съгласно решението на Централната автомобилна комисия. Следъ изтичането на този срокъ Отдѣла за автомобилни съобщения нарежда, чрезъ съответната областна автомобилна комисия да извърши проверка и да констатира дали фирмата е изпълнила всички условия за осъществяване експлоатацията на възложената ѝ линия.

Ако експлоатацията на линии № № 404, 406, 407 се възложи на едно и също предприятие, то резервнитѣ коли се намаляватъ на две общо за всички линии.

Всички разноски за публикации сѣ за смѣтка на фирмата на която ще бѣде възложена експлоатацията на линията.

Настоящитѣ условия съставляватъ нераздѣлна частъ отъ решението на Централната автомобилна комисия.

Гр. София, ноември 1935 година.

Отъ отдѣла.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

М-ство на железницѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

Главна дирекция на железницѣ и пристанищата

Софийска ж. п. магазина

ОБЯВЛЕНИЕ № 12964.1. — На 10 декември 1935 год., въ 3 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на Софийската ж. п. магазина, ще се произведе търгъ, съ явно наддаване, за продажбата на: 1) ленти за бързомѣритѣ „Теллокъ“ за 100 клм. 1500 бр.; 2) ленти за бързомѣритѣ „Теллокъ“ за 70 клм. 700 бр.; 3) ленти за бързомѣритѣ „Теллокъ“ за 40 клм. 20 бр., доставени презъ 1932 година отъ фирмата „Халбахтъ“ Г. М. Б. Х. въ Дортмундъ и бракувани отъ първата и втората приемателни комисии, като неотговарящи на поемнитѣ условия. Купувачтъ върху когото се възложатъ лентитѣ трѣбва да внесе стойността имъ 48.951 лева, отъ която сума ще се спадне митото, магазинажъ отъ 19 юлий 1933 година до 5 ноември 1935 г. — 11.732 лева и отъ тая дата насетне по 14 лева на денъ, до датата на вдигането. Свободнитѣ суми се връщатъ на фирмата „Халбахтъ“ Г. М. Б. Х. Вдигането на лентитѣ отъ магазинята трѣбва да се извърши въ 10 дневенъ срокъ отъ датата на съобщението, че му сѣ възложено и въ случай че въ тоя срокъ не извърши това, ще се приложатъ спрямо него постановленията на чл. 25 отъ общитѣ поемни условия. За вземане участие въ търга се иска 10% върху сумата 48.951 лева, внесена срещу банково удостоверение. Разноска по обнародването на настоящето въ „Държавен вестникъ“, сѣ за смѣтка на купувача. Всички постановления на закона за бюджета, отчетността и предприятията сѣ задължителни за купувача.

Гр. София, 5 ноември 1935 година.

1—(776)—1

Отъ магазинята

Конезаводъ „Божурище“

ОБЯВЛЕНИЕ № 2601. — Конезавода „Божурище“ обявява на интересуващитѣ се, че на 15-я денъ следъ датата на публикуване на настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 10 до 11 часа, въ тържната зала на Софийското областно данъчно управление, ще се произведе търгъ по съкратенъ срокъ, съ тайна конкуренция, за доставката на 200.000 кгр. слама, за постелъ на конетѣ и др. добитъкъ въ конезавода „Божурище“, за презъ финансовата 1936 г., за около 120.000 лева. Доставката е дѣлима до 50.000 кгр. Залогъ се иска въ банково удостоверение 10% отъ девиантната цена. Поемнитѣ условия сѣ на разположение на интересуващитѣ се въ Софийското областно данъчно управление и канцеларията на конезавода. Всички разноски — гербъ и др., сѣ за смѣтка на предприемача. Конкуренцитѣ ще се съобразяватъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията и правилника за прилагането му и поемнитѣ условия.

Божурище, 9 октомври 1935 година.

1—(6706)—1

Отъ домакинството

Самоковско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 9036. — Общинското управление извѣства на интересуващитѣ се, че на 31-я денъ отъ обнародване на настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на закупчикъ следнитѣ общински доходи: „сергия“, „интизапъ“ и „кръвнина“, за време отъ 1 януарий до 31 декември 1936 година. Приблизителна стойностъ на предприятието както следва: „сергия“ — 200.000 лева; „интизапъ“ — 120.000 лева и „кръвнина“ — 200.000 лева. Залогъ за участие въ търгътъ 5%. Законътъ за б. о. и предприятията е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината. Разноска по търга като: данъци, гербъ, завѣрка договора, сѣ за смѣтка на закупчика.

Гр. Самоковъ, 4 ноември 1935 година.

1—(В 13052)—1

Отъ общината

Алтимирско селско общинско управление, орѣховско

ОБЯВЛЕНИЕ № 3506. — Алтимирското общинско управление известява, че на 30-я день след публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ 8 часа преди обѣдъ, въ Алтимирската община, ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване на наемателъ експлоатирането на училищнитѣ парцели въ м. „Прѣпора“, за 1936 и 1937 години. Първоначална цена 50 лева на декаръ. Залогъ — 10%. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Всички разноси сѣ за сметка на конкурентитѣ. Тържнитѣ книжа сѣ на разположение въ общината всѣки присъственъ день.

С. Алтимиръ, 2 ноемврий 1935 година.

1—(В 13053)—1

Отъ общината

Загорско селско общинско управление, сръдецко

ОБЯВЛЕНИЕ № 9076. — Известява се, че ако до двадесетия день отъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, стопанитѣ на долуказанитѣ безстопанствени добитъци не се явятъ да си ги получатъ, тѣ ще бѣдатъ продадени, отъ 9 до 10 часа, на двадесетъ и първия день след публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, а именно: едно женско магаре на около 7 год., черенъ косъмъ, безъ белези и едно мъжко магаре на около 3 год. безъ белези. Всички разноси сѣ въ тежестъ на купувача.

С. Загорци, 30 октомврий 1935 година.

1—(В 13051)—1

Кметъ: (не се чете)

Бирникъ: Ж. Маноловъ

Батембергска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ № 5225. — Обявява се на интересуващитѣ се, че на 31-я день отъ публикуването настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ канцеларията на общинското управление, село Батембергъ и кметското намѣстничество с. Тръстика, ще се произведатъ търгове, съ явна конкуренция, за отдаването подъ наемъ експлоатацията на скотовъдни ниви, за време отъ деня на утвърждаването търга, до 1 ноемврий 1937 година; въ землището на с. Батембергъ 385.6 декари — 40 парцела; с. Тръстика 166 декари. Първоначална цена 40 лева на декаръ. Залогъ за правоучастие въ търга 10%. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ. Тържнитѣ книжа сѣ на разположение въ общината.

С. Батембергъ, 23 октомврий 1935 година.

1—(В 13050)—1

Отъ комисията

СЪДЕБНИ**ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА****Софийски областенъ съдъ**

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1754. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание, въ съставъ: председателъ, членъ С. Сотировъ, членове: Ив. Костадиновъ, Ал. Александровъ, на основание чл. 37 отъ закона за признаване незаконно деца и пр., опредѣли: допуска осиновяването на Стефанка Павлова Гергинова, 24 год. отъ гр. София отъ Ана Златанова, по мъжъ Ст. Златанова, на 56 год. отъ гр. София. Препишъ отъ това опредѣление да се залепи на опредѣленото мѣсто въ съда и да се обнародва въ „Държавен вестникъ“ и въ в. „Зора“, срещу заплащане такситъ за обнародването. ч. гр. д. № 1158/1935 г. — Подписалъ, председателств. чл. С. Сотировъ, членове: Ив. Костадиновъ, Ал. Александровъ. 1—(П 18927)—1 Вѣрно, и. д. секретаръ: (не се чете)

Плѣвенски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 2979. — Плѣвенскиятъ областенъ съдъ, въ разпоредително заседание на 10 юлий 1935 год., като изслуша докладването отъ председателя Дачо Стойковъ гр. ч. д. № 614/1935 год., опредѣли: допуска осиновяването на малолѣтния Ангелъ отъ неизвестни родители, на 18 месеци, отъ съпрузитѣ: Никола Ангеловъ Цонковъ и Еленка Николова Цонкова отъ гр. Плѣвень. На оригинала подписаха: председател: Дачо Стойковъ, членове: Ячо Каракашевъ и Рачо Карагъзовъ, секретаръ: Ст. Николовъ.

Вѣрно, председателъ: Дачо Стойковъ

1—(В 13049)—1

Секретаръ: Ст. Николовъ

Кюстендилски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 929. — Кюстендилскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 29 октомврий 1935 год., по ч. гр. дѣло № 429/935

година опредѣли: допуска осиновяването на Борисъ Зашовъ Стойковъ, отъ село Друмохаръ, кюстендилско, 22 год., отъ Андонъ Велиновъ Занинъ, 65 год., отъ с. Друмохаръ, кюстендилско. Подписаха: председател: чл. Б. Протичъ, членове: М. Божуринъ и Н. Вл. Тумпаровъ, д. чл., и. д. секретаръ: Б. Калдиевъ с. к. 1—(В 13054)—1 Вѣрно, секретаръ: Л. Чавдаровъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 947. — Кюстендилскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 31 октомврий 1935 год., по ч. гр. д. № 431/935 год. като взе предвидъ, опредѣли: допуска осиновяването на Елена Драганова Чачова, 2 год., отъ гр. Кюстендилъ, отъ Коста Еневъ Атанасовъ, 56 год., и Ана Костова Енева, 51 год., двамата отъ София. Подписаха: председател чл. Б. Протичъ, членове: М. Божуринъ и Н. Вл. Тумпаровъ, д. чл., и. д. секретаръ Б. Калдиевъ, с. к. 1—(В 13055)—1 Вѣрно, секретаръ: Л. Чавдаровъ

ОКОЛИЙСКИ СЪДИЛИЩА**Преславско околийско съдилище**

ПРИСЪДА № 188. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитѣ, Б. Каревъ — преславски околийски съдия въ публичното съдебно заседание на 10 септемврий 1935 година, като разгледа нак. д. № 635/1935 година, съгласно з. у. с., задочно присъди: признава подсъдимия Стойчо Георгиевъ Стойчевъ, 21 годишенъ, българинъ, православенъ, нежененъ, грамотенъ, неосъжданъ, отъ с. Ново-Янково, Преславска околия, за виновенъ за гдето на 13 септемврий 1934 година, безъ да има уважителни причини не се явилъ предъ облагателната комисия за воененъ данъкъ и на 21 ноемврий 1934 година, не се явилъ предъ контролната комисия, поради което и на основание чл. 11, ал. 5 и 7, отъ закона за военния данъкъ, въ връзка съ чл. 60 отъ н. з., го осъжда да заплати на държавното съкровище 5.000 лева глоба, която ако не внесе въ срокъ отъ три месеца отъ налагането ѝ, се замѣнява съ 6 месеци тъмниченъ затворъ. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по въззивенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ въ едномесеченъ срокъ отъ днесъ за обвинителната власт, а за подсъдимия отъ залавянето му. Да се изпълнятъ разпореденията на чл. 330б отъ з. у. з. — Подписалъ, околийски съдия: Б. Каревъ.

Гр. Преславъ, 10 септемврий 1935 година.

1—(6701)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

ПРИСЪДА № 190. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитѣ, Б. Каревъ — преславски околийски съдия въ публичното съдебно заседание на 17 септемврий 1935 година, като разгледа н. о. х. д. № 637/1935 година и на основание чл. чл. 460а и 465 отъ наказателното съдопроизводство, задочно присъди: признава подсъдимия Кули Танасовъ Кулевъ, 45 годишенъ, българинъ, православенъ, жененъ, грамотенъ, осъжданъ, отъ гр. Преславъ, по занятие земеделецъ, за виновенъ за гдето на 14 септемврий 1934 година не се явилъ предъ облагателната комисия за военния данъкъ и на 21 ноемврий 1934 година предъ контролната такава, вследствие на което и по силата на чл. 11, ал. 5 и 7 отъ закона за военния данъкъ, го осъжда да заплати на държавното съкровище 5.000 лева глоба, която ако не бѣде заплатена въ три месеченъ срокъ, да се замѣни съ 6 месеца тъмниченъ затворъ. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по въззивенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ въ едномесеченъ срокъ отъ днесъ за обвинителната власт, а за подсъдимия отъ залавянето му. Да се изпълнятъ разпореденията на чл. 330б отъ наказателното съдопроизводство. — Подписалъ, околийски съдия: Б. Каревъ.

Гр. Преславъ, 17 септемврий 1935 година.

1—(6703)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

ПРИСЪДА № 191. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитѣ, Б. Каревъ — преславски околийски съдия въ публичното съдебно заседание на 17 септемврий 1935 година, като разгледа н. о. х. д. № 825/1935 година и на основание чл. чл. 460а и 465 отъ наказателното съдопроизводство, задочно присъди: признава подсъдимия Банчо Добревъ, 23 годишенъ, ромънски циганинъ, източно православенъ, грамотенъ, неосъжданъ, капонаръ, отъ с. Златаръ, а живущъ въ с. Ново-Янково, преславско, за виновенъ за гдето на 13 септемврий 1934 г. не се е явилъ на облагателната комисия за воененъ да-

тъкъ и на 21 ноември 1934 година предъ контролната комисия, следствие на което и по силата на чл. 11, ал. 5 и 7, отъ закона за военния данък, го осъжда да заплати на държавното съкровище 5.000 лева глоба, която ако не бъде изплатена въ три месеченъ срокъ да се замѣни съ 6 месеца тъмниченъ затворъ. Присждата е неокончателна и може да се обжалва по въззивенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ въ едно-месеченъ срокъ отъ днесъ за обвинителната власт, а за подсъдимия отъ залавянето му. Да се изпълнятъ разпорежданията на чл. 330б отъ наказателното съдопроизводство. — Подписалъ, околийски съдия: Б. Каревъ.

Гр. Преславъ, 17 септември 1935 година.

1—(6704)—1

Върно, секретаръ: (не се чете)

ПРИСЪДА № 193. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитѣ, Б. Каревъ — преславски околийски съдия въ публичното съдебно заседание на 17 септември 1935 година, като разгледа н. о. х. д. № 1410/1935 година и на основание чл. чл. 460а и 465 отъ наказателното съдопроизводство, задочно присъди: призначавъ подсъдимия Мехмедъ Кара Исмаиловъ, 20 годишенъ, турчинъ, мохамеданинъ, нежененъ, неграмотенъ, неосъжданъ, работникъ, отъ село Кеди Юренъ, търговинско, за виновенъ, че на 18 септември 1934 година, е открадналъ отъ домъта на Юсуфъ Мехмедовъ Устовъ отъ село Върбица, преславско, единъ чифтъ нови обща, собственост на последния, следствие на което и по силата на чл. 314 отъ наказателния законъ, го осъжда да изтърпи единъ месецъ тъмниченъ затворъ, който съгласно чл. 58 отъ същия законъ намалява на 20 дни тъмниченъ затворъ. Присждата е неокончателна и подлежи на обжалване по въззивенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ въ едно-месеченъ срокъ отъ днесъ за обвинителната власт, а за подсъдимия отъ залавянето му. Да се изпълнятъ разпорежданията на чл. 330б отъ наказателното съдопроизводство. — Подписалъ, околийски съдия: Б. Каревъ.

Гр. Преславъ, 17 септември 1935 година.

1—(6702)—1

Върно, секретаръ: (не се чете)

Омуртагско околийско сдилище

НАКАЗ. ЗАПОВѢДЪ. — Сим. Монева, Омуртагскъ околийски съдия, въ днешното си разпоредително заседание, сложи на разглеждане преписката изпратена отъ Омуртагския околийски управителъ, подъ № 6026 отъ 7 октомври 1935 г., по поводъ на която е образувана настоящата преписка вх. № 2157/1935 година. Отъ акта съставенъ противъ Салимъ Кара Еминовъ и Ахмедъ Мустафовъ Кара Велиевъ отъ с. Вельово, Омуртагска околия, на 8 октомври 1933 г., се вижда, че тѣ на 7 октомври 1933 г. презъ нощта сж играли въ заведението на Стойно Петковъ отъ с. Таймице, комаръ съ зарове. Съ това тѣ сж нарушили чл. 490 отъ наказ. законъ. Водимъ отъ това и съгласно чл. чл. 665 и последващитѣ отъ наказателното съдопроизводство, околийския съдия заповѣдва: налагамъ на Салимъ Кара Еминовъ и Ахмедъ Мустафовъ Кара Велиевъ отъ с. Вельово, омуртагско, да заплатятъ въ полза на хазната по 300 лева глоба, замѣнена при несъстоятелностъ съ по 12 дни запиране, по силата на чл. 490 отъ нак. законъ. Настоящата наказателна заповѣдъ може да се обжалва въ седмодневенъ срокъ отъ съобщението ѝ предъ същия съдъ, ако внесе залогъ равенъ на глобата. — Подписалъ, околийски съдия: С. Монева.

1—(6700)—1

Върно, секретаръ: Г. П. Христовъ

ДУХОВНИ СДИЛИЩА

Софийски епархийски духовенъ съветъ

СЪОБЩЕНИЕ № 7353с. — Съобщава се на Стоянъ Угреновъ отъ гр. Пловдивъ, сега съ неизвестно мѣстожителство, че Софийския епархийски духовенъ съветъ съ решениеето си отъ 18 юлий 1935 год подъ № 475 възъ основа на чл. 187 п. 1 отъ Екзархийския уставъ е разторгналъ брака между него и Станка Маринова. Това решение може да бъде обжалвано отъ недоволната страна предъ Св. синодъ въ двумесеченъ срокъ отъ деня на еднократно публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 6 ноември 1935 година.

1—(П17996)—1

Секретаръ: А. Николаевъ

СДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Съдия-изпълнителъ при Софийското околийско сдилище

ОБЯВЛЕНИЕ № 778—32 — I у-къ. — Подписаниятъ Стоянъ К. Рачевъ, съдия-изпълнителъ при Софийското

околийско сдилище, обявявамъ на интересуващитѣ се, че следъ 15 дни отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще започне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването, до 17 часа, въ канцеларията ми въ гр. София, продаватъ на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Димитъръ Петровъ Пипевъ отъ София, за удовлетворение вземането на Акционерно застрах. д-во „Български Фениксъ“ отъ София, а именно: една масивна къща на два и половина етажа, съ мазе подъ цѣлата постройка, застроена върху 110 кв. метра и праздно дворно мѣсто 246 кв. метра, или всичко застроено и незастроено мѣсто 366 кв. метра, находяще се въ гр. София, ул. „Мърфи“ 10, кварталъ 582а, парцелъ X, по плана на гр. София, при сегашни съседни: ул. „Мърфи“, Коста Гавриловъ, Милка Велева и наследници на Евдокия Начева. Къщата има следното вътрешно разпредѣление: партеренъ етажъ — издигнатъ на 6 стѣпала отъ нивото, състоящъ се отъ 3 стаи, кухня, баня, вестибюлъ, съ два входа, преденъ и заденъ, размѣри на стаятъ: 5-10 на 3-80м.; 4-35 на 3-50 м.; 4-45 на 3-80 м.; къмъ същия етажъ бетонна тераса; горенъ етажъ отъ две стаи съ размѣри: 5-10 на 3-80 м.; 4-45 на 3-80 м.; кухня 2-90 на 3-80 м.; килеръ 1-50 на 1-00 м.; холъ 6-35 на 3-50 м.; същиятъ етажъ има една веранда и балкони; таванскиятъ етажъ е свързанъ съ горния етажъ чрезъ дървена стълба отъ 20 стѣпала, състоящъ се отъ три стаи, съ размѣри: 5-00 на 4-00 м.; 4-00 на 4-00 м. и 2-50 на 4-00 м., баня пречулена на две малки тавански помѣщения и тераса за етажъ. Въ всички етажи и мазето има клозети. Мазето циментирано изцѣло, съ 5 отдѣления, между етажитѣ бетонна плоча. Къщата е покрита съ марсилски керемиди. Използува се за живѣне, снабдена съ скрита водна, електрическа и звънчева инсталация скрити. Въ горния етажъ и таванската баня е инсталирана скрита отоплителна инсталация. Къщата има дължина 12-40 м., ширина 8-20 м и височина 13 метра. Етажитѣ иматъ вътрешна височина: партерниятъ етажъ 3 метра, горниятъ етажъ 3-30 м., таванскиятъ 2-80 метра. Подовѣтъ и дограмата боядисани съ бяла боя. Въ партерниятъ етажъ и таванския има фаянсови печки. Къщата околността поставена съ каменни плочи. Входътъ и оградата железни. Стѣпалата до горния етажъ мозайка. Горниятъ имотъ е оцененъ по взаимно съгласие за 350.000 лева, отъ която цена ще почне наддаването. Върху имота тежатъ възбрани за обща сума 324.908 лв. Горниятъ имотъ е ипотеканъ къмъ Акц. заст. д-во „Български Фениксъ“, първа ипотека за 200.000 лева и втора ипотека къмъ Стефанъ Пипевъ за 350.000 лева. Ще се продава изцѣло, тъй както е описанъ. Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присътъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. София, 7 ноември 1935 година.

1—(П17950)—1

Съдия-изпълн.: Ст. К. Рачевъ

ПОПРАВКА. — Въ обявление № 332/33, публикувано въ брой 253 отъ 11 ноември 1935 год., първоначалната цена на имота, отъ която ще почне наддаването е **403.000 лева**, а не 40.800 лева.

1—(П17834)—1

Съдия-изпълнителъ: В. Топаловъ

Постояненъ бирникъ при Ломското данъчно управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 412. — Подписаниятъ Ангелъ Ан. Коликовъ — постояненъ бирникъ по изпълн. дѣла при Ломското данъчно управление, на основание опредѣление № 683, издаденъ отъ 4 февруарий 1935 г. на Врачанския областенъ съдъ, въ полза на държавното съкровище срещу Йорданъ К. Ганчевъ отъ с. Крива бара, за искъ отъ 864.826 лева данъци и лихви и съгласно чл. чл. 807—824 отъ гражданското съдопроизводство обявявамъ, че 15 дни следъ датата на обнародване на настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията ми въ гр. Ломъ ще почне публична продажъ на следния дължниковъ имотъ, а именно: 1) къща находяща се въ гр. Ломъ на бул. „Фердинандъ I“ и ул. „Ангелъ Кънчевъ“, кварталъ № 110, до съседни: Райна В. Нинова, Евгения П. Ковачева и посоченитѣ улици на два етажа, построена върху 243-40 кв. м. и състояща се отъ I етажъ съ 2 дюкяна, 2 стаи, коридоръ, 2 клозета и стълбище за II етажъ, а въ последния има 5 стаи, коридоръ, антре и 2 клозета. Въ къщата е прокаранъ водопроводъ, каналъ и открита електрическа инсталация, на източната страна къмъ ул. „Ангелъ Кънчевъ“ дворно мѣсто отъ 388-40 кв. метра, оценена за 549.980 лева; 2) дворно мѣсто, находяще се въ същия кварталъ и до същи съседни, къмъ ул. „Ангелъ Кънчевъ“ отъ 630-10 кв. метра, съ построени въ него единъ яхъръ на 120 кв. метра и единъ шопронъ на 40 кв. м., оценени за 41.485 лева. Първоначалната цена на горния имотъ ще бъде 20% пониска отъ оценката на вещото лице. Продажбата свършва

на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването. Залогъ за правоучастие на търга се внася 10% върху първоначалната цена. Желаетелите да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Ломъ, 2 ноември 1935 година.

1—(6675)—1

Бирникъ: Ан. А. Колицовъ

Постояненъ бирникъ при Бѣлослатинското дан. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 131/928. — Подписаниятъ Иванъ Ивановъ постояненъ бирникъ при Бѣлослатинското данъно управление, на основание изпълнителенъ листъ, издаденъ отъ Бѣлослатинското околийски съдилище, на 18 юний 1935 година, въ полза на държавното съкровище срещу насл. на Ангелъ Йотчовъ отъ село Камено-поле, за искъ отъ 6119 лева, лхви разности, и съгласно чл. чл. 807—824 отъ гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че 15 дни следъ датата на обнародването на настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията ми въ гр. Бѣлослатина, ще почне публична продажъ на следния дължниковъ имотъ, а именно: 1) нива въ района на с. Камено-поле, мѣстността „Крайцето“, отъ 3 дек., до съседи: Петъръ Вжтовъ, Лашо Вжтовъ, Кирко Ивановъ и Мило Йотчовъ, оценена по 400 лева дек.; 2) нива същия районъ, мѣстн. „Мартиница“ отъ 3.2 дек., при съседи: Йончо Петковъ, Банко Ангеловъ, Георги Кръстевъ и въртопъ, оценена по 400 лева дек.; 3) ливада въ същия районъ, мѣстн. „Челковина“ отъ 3 дек., при съседи: Токло Коцовъ, Цвѣтко Минковъ, Кито Геновъ Мило Йотчовъ, оценена по 600 лева дек. Първоначалната цена на горния имотъ ще бѣде съ 20% по-ниска отъ оценката на вещото лице. Продажбата свършва на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването. Залогъ за правоучастие въ търга се внася 10% върху първоначалната цена. Желаетелите на наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Б.-Слатина, 16 септември 1935 година.

1—(6680)—1

Бирникъ: Ив. Ивановъ

Синдикъ по несъстоятелността на Кузманъ П. Бояджиевъ отъ с. Върбица, преславско

ОБЯВЛЕНИЕ. — Подписаниятъ Радко В. Рашковъ, адвокатъ въ гр. Шуменъ, синдикъ по несъстоятелността на Кузманъ П. Бояджиевъ отъ с. Върбица, преславско, обявявамъ, че 15 дни следъ еднократното обнародване на състоянето въ „Държавенъ вестникъ“, до 17 часа на онова число отъ следващия месецъ, което съответствува на датата на обнародването, въ адвокатското ми бюро въ градъ Шуменъ ще трае публичната продажъ на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на несъстоятелния Кузманъ П. Бояджиевъ: 1) къща, паянтова, съ застроено мѣсто 168 кв. метра и незастроено 375 кв. метра, находяща се въ с. Върбица, при съседи: Стефанъ Ив. Шоповъ, Стефанъ Д. Шоповъ, улица и Вълчанъ Г. Бояджиевъ, съ друга постройка въ двора отъ две стаи за живѣне. Първоначална цена 104.000 лева; 2) американско лозе отъ 2.4 дек., въ землището на с. Върбица, мѣстността „Сърта“, до съседи: Илия Зидаровъ, Черню Хр. Геновъ, Добри Капрановъ, Андонъ Давидовъ и Стоянъ Поповъ. Първоначална цена — 9.600 лева; 3) нива отъ 2 декара, въ същото землище, мѣстността „Старитъ лозя“, при съседи: долъ, пѣтъ и Османъ Ахмедовъ, първоначална цена — 800 лева; 4) нива отъ 3 декара, въ същото землище и мѣстността, при съседи: Христо Геновъ, Стоянъ П. Дръшковъ, Димитъръ Стефановъ и пѣтъ, първоначална цена — 1200 лева; 5) нива отъ 3.8 декара, въ същото землище и мѣстността, при съседи: Велчо Батановъ, Теню Колевъ, Пѣйчо Овчаровъ и Иванъ Симеоновъ, първоначална цена — 1520 лева; 6) дворно мѣсто отъ 800 кв. м., въ с. Върбица, ул. „Главина“, при съседи: Стоянъ Дяковъ, Коста Анастевъ, Димитъръ Христовъ и шосе, първоначална цена — 6400 лева; 7) дворно мѣсто отъ 800 кв. м., въ същото село ул. „Черковна“, до съседи: Илия Поповъ, рѣка и Пѣйчо Пачевъ, първоначална цена — 4000 лева. Горниятъ имотъ не е ипотеканъ. Желаетелите да го купятъ, могатъ да се явятъ въ всѣко време въ бюрото ми и наддаватъ.

1—(В 12918—17818)—1

Синдикъ: Р. В. Рашковъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 248—35—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, фирмено отделение, известява, съгласно опредѣлението си отъ 25 октомври 1935 година, подъ

№ 3009, че въ едноличния търговски регистъръ, подъ № 248/1935 год., е регистрирана търговската фирма: „Шезубъ“ на Ас Виденовъ, съ седище въ село Гълъбовци, софийско. Предметътъ на предприятието е: преработване и продажба на млѣчни произведения „мандраджийство“ и зърнени храни. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва лично отъ собственика й Асень Виденовъ Аначковъ, който ще слага подписа си подъ щемпелувано, ръкописно или печатно наименование на фирмата.

Гр. София, 25 октомври 1935 година.

Председателств. членъ: Ив. Георгиевъ
1—(ВТ 13056)—1 Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 305—19. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си отъ 11 ноември 1935 г., че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ, подъ № 305/1919 г., търговската фирма: „Соколъ“, Българско общо осигурително д-во — София, че на редовното общо годишно събрание на акционеритъ, състояло се на 30 септември 1935 г., е решено прекратяване на д-вото и обявяването му въ ликвидация, като за ликвидаторъ е назначенъ Василъ Петковъ, адвокатъ въ гр. София. Поканватъ се кредиторитъ на същото д-во, въ 6-месеченъ срокъ отъ последната трикратна публикация въ „Държавенъ вестникъ“, съгласно чл. 210 и посл. да предявятъ вземанията си.

Гр. София, 11 ноември 1935 година.

Председателств. членъ: (не се чете)
2—(Т 18830)—3 Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 319—35—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 11 ноември 1935 год. подъ № 3145, че въ дружествения търговски регистъръ подъ № 319/1935 год. е регистрирана търговската фирма: „Елакъ“ — Акционерно дружество, съ седище въ гр. София, основано на 28 октомври 1935 год. за срокъ 20 години. Целта на дружеството е да се занимава съ представителство на чужди фирми, вносъ на разни видове чуждестранни произведения и износъ за странство на всички видове български произведения, включително грозде, овоци и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние, както и съ индустриални предприятия, било за своя, частна или чужда сметка и въобще съ всѣкакъвъ видъ търговски сдѣлки. Капиталътъ на дружеството е триста хиляди лева, разпредѣленъ на триста акции, всѣка една по хиляда лева номинални. Акцитъ сѣ на предводителъ съ пореденъ номеръ отъ 1 до 300 и носятъ подписитъ на председателя и на единъ членъ отъ управителния съветъ. Върховното ръководство и надзоръ на дружественитъ работи принадлежи на общото събрание на акционеритъ, компетентността на които се движи въ границитъ опредѣлени отъ търговския законъ. Дружеството се управлява отъ управителния съветъ отъ трима души избрани отъ общото събрание измежду акционеритъ за три години. Първия управителенъ съветъ се избира отъ основателитъ за три години. Дружеството се представлява и подписва: а) отъ председателя на управителния съветъ; б) отъ единъ членъ на управителния съветъ заедно съ единъ прокуристъ или директоръ. За отдѣленъ родъ сдѣлки или за специаленъ случай, опредѣлени съ решение на управителенъ съветъ — отъ надлеженъ пълномощникъ. Само председателя на управителния съветъ има право да сключва, вѣдонмѣнява и подписва догвори съ чуждестранни фирми и лица. Подписването за фирмата става, като подъ печатното, щемпелувано или ръкописно наименование на фирмата горнитъ групи и лица слагатъ своитъ подписи. За членове на управителния съветъ сѣ избрани: Веселинъ Цв. Таслаковъ, Банчо Ив. Казанджиевъ и Хр. С. Геновъ. Всички обнародвания които дружеството е длъжно или реши да прави, се правятъ еднократно въ „Държавенъ вестникъ“, или въ нѣкой столиченъ вестникъ по изборъ на управителния съветъ.

Гр. София, 11 ноември 1935 година.

Председателств. членъ: Ив. Георгиевъ
1—(ПТ 18896)—1 Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

Старозагорски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8191. — Старозагорскиятъ областенъ съдъ, на основание опредѣлението си отъ 27 августъ 1935 година, подъ № 2215, обявява, че е регистриралъ въ едноличния съ търговски регистъръ фирмата „Влаю Михалевъ Киревъ“, заведението на която се намира въ гр. Ст. Загора. Тази фирма е основана отъ Влаю Михалевъ Киревъ, отъ с. Оборито, старозагорско, отъ когото ще се управлява, представлява и подписва

като подъ написаното или щемпелувано наименование на фирмата слага подписа си. Предметът на предприятието е търговия на зърнени храни на едро и дребно.

Гр. Ст. Загора, 5 ноември 1935 година.

1—(ВТ 13062)—1

Секретарь: Калчевъ

Варненски областен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Варненският областен съдъ извещава, че съгласно определения си № 300 отъ 1 май 1935 година е утвърдилъ за членове на управителния съветъ на Провадийската популярна банка новоизбранитъ такива Тодоръ Петровъ, Янко Г. Чучарковъ и Янчо Илиевъ, която промѣна се вписа въ др. т. р. пореденъ № 564.

Гр. Варна, 5 ноември 1935 година.

1—(ВТ 13058)—1

Секретарь: Н. Нейчевъ

Шуменски областен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 31/1923 год. — Шуменският областен съдъ извещава, че съгласно определения си подъ № 252 отъ 17 май 1935 год. е вписалъ въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 11/1923 год. стр. 188 имената на новоизбранитъ съ протоколъ № 3 отъ 24 февруарий 1935 год. въ общото годишно събрание, членове на управителния съветъ на Кредитната кооперация „Самопомощ“ село Манастирица, Поповска околия, а именно: Колю Ивановъ Проиниовъ, Стоянъ Кръстевъ и Петко Д. Петковъ.

Гр. Шуменъ, 4 октомври 1935 година.

1—(ВТ 13063)—1

Секретарь: (не се чете)

Самоводска популярна банка, с. Самоводене, търновско

ОБЯВЛЕНИЕ № 1027. — Самоводската популярна банка — с. Самоводене, търновско, съобщава на вложителитъ си, че съгласно протоколъ № 30 отъ 21 августъ т. год. на управителния й съветъ, начина отъ 1 юлий 1935 година лихвата на влоговетъ при същата се намаляватъ както следва: на срочнитъ влогове — 5 годишни отъ 7.5 на 6.5% годишно; за 3 годишнитъ отъ 7 на 6% годишно; за 1 годишнитъ отъ 6.5 на 5.5% годишно; на детскитъ влогове отъ 8 на 7% годишно; на спестовнитъ влогове отъ 6.5 на 5.5% годишно и на търговскитъ влогове — текущи кредиторни смѣтки отъ 6.5 на 5.5% годишно.

С. Самоводене, 5 ноември 1935 година.

1—(ВТ 13045)—1

Отъ банката

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Вънецко селско общинско управление

Изгубената квитанция № 73, серия 004855, отъ 1934 година, на сума 867 лева, отъ Шуменското данъчно управление, за заплата дѣловодителъ, невалидна.

1—(В 13074)—1

Отъ общината

Бѣлградско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 5056. — Изгубенитъ срочни свидетелства № № 31805/931 г., 31820/932 г. и 42522/933 година, издадени отъ Б. з. и к. банка — Видински клонъ, на училищното настоятелство — с. Буковецъ, Бѣлградска община, видинско, сѣ невалидни.

1—(В 13075)—1

Отъ настоятелството

Изгубената лична карта № 1250, издадена 14 септември 1931 година отъ Свищовската община, на Димитъръ Колю Митевъ, невалидна.

1—(В 13072)—1

Дим. К. Митевъ

Изгубената лична карта № 11354 — 21 октомври 1935 год., издадена отъ Пловдивската полицейска инспекция на германския поданикъ Густавъ Хекторъ, невалидна.

1—(В 13046)—1

Густавъ Хекторъ

Изгубената лична карта № 134, издадена 2 февруарий 1932 година отъ Горнобанско общ. управление на Георги М. Пешовъ, невалидна.

1—(П 17993)—1

Г. М. Пешовъ

Изгубеното интизапско свидетелство, серия 8—932 год., № 036159, издадено 1934 година отъ Златоградската община на Иванъ Тодоровъ, невалидно.

1—(В 13044)—1

Ив. Тодоровъ

Изгубенитъ депозитни разписки № 47, 48, 49, 57, издадени 1922 година отъ Горноджумайската община, на Никола Д. Абаджиевъ, невалидни.

1—(В 13048)—1

Никола Д. Абаджиевъ

Изгубеното свидетелство № 75/1906 год., издадено отъ първоначалното училище — с. Розово, казанлъшко, на Койчо Желѣзковъ, невалидно.

1—(В 13047)—1

К Желѣзковъ

Изгубената платежна заповѣдъ за 3200 лева, № 6421, издадена отъ Софийския съдия-изпълнителъ, на Димитъръ Талевъ, невалидна.

1—(П 18813)—1

Димитъръ Талевъ

Изгубениятъ уволнителенъ билетъ № 221, издаденъ презъ 1929 година отъ Хасковската окр. събират. служба, на Салибрамъ Мюмюновъ отъ с. Кюсево, невалиденъ.

1—(В 13080)—1

Салибрамъ Мюмюновъ

Изгубеното срочно свидетелство, за 426 лева, издадено 1922 година отъ Кредитна кооперация „Възраждане“ — с. Вълчи-Трънъ, плѣвенско, на Георги Александровъ, невалидно.

1—(В 13079)—1

Г. Александровъ

Българска народна банка

Курсъ за 12 ноември 1935 година

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		Ското
	купува	продава	купува	продава	
Брюкселъ, белги . . .	1398	1418	—	1398	10 2
Буда-Пеша, пенги . . .	—	2457	—	—	2470 — 4
Вина, шилинги . . .	1580	1640	—	—	1648 20 3 1/2
Прага, крони . . .	342 50	346 60	342 50	—	348 35 3 1/2
Берлинъ, райхсмарки	3300	3350	3300	—	3366 75 4
Лондонъ, лира стерл.	407 50	413 50	407 50	—	415 55 2
Парижъ, франка . . .	545	549	545	—	551 75 3
Атина, драхми . . .	—	82	—	—	82 40 7
Милано, лири итал. . .	671	679	550	—	561 — 5
Стокхолмъ, крони . . .	2101	2138	2101	—	2148 70 3
Букурешъ, лси . . .	—	72	—	—	72 35 4 1/2
Бѣлградъ, динари . . .	199	203	199	—	205 — 5
Цариградъ, лира тур.	—	67	—	—	67 35 8
Женева, франка . . .	2690	2710	2690	—	2723 55 2 1/2
Амстердамъ, флорини	5619	5660	5619	—	5688 30 4
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	82 70	84 20	82 70	—	84 60 1 1/2
Монтреалъ, доларъ к.	80	84	79	—	84 40 —
Александрия, пиастри	418	430	418	—	432 15 —
Варшава, злоти . . .	1557	1581	1557	—	1588 90 5
Мадридъ, песети . . .	1129	1154	1129	—	1159 75 5
София	—	—	—	—	— 6

М О Н Е Т И

	купува	купува
Наполеонъ	533 15	Щатски доларъ . . . 138 30
Английска лира . . .	672 30	Канадски доларъ . . . 138 30
Гурска лира	607 30	Чисто злато грамъ . . . 92 —
Германска 20 марка .	657 85	Чисто сребро грамъ . . . 190
5 руски руб. отъ 1897	—	0.50 ср. лева 397
и следъ 1897 г. . .	355 40	1.— ср. левъ 793
25 австр. шилинга . .	485 95	2.— ср. лева 1586
10 хол. флорини . . .	555 25	5.— ср. лева 4275

Курсовѣтъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ и Монтреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

1—(П 18898)—1